

Ölüm Değil

Asildir göğün yüzü, boyanınca ak kırmızı.
Dalgalanan namustur, bayrak değil.
Sussa cümle alem, tarih söyler şarkımızı.
Ecdad-ı Türk'tür bu, bir avuç korkak değil.

Düşlemem vatansız kendi istikbalimi;
Kefenedir meyilim, bu can bana can değil.
Kurşun yağmuru delip geçse yüreğimi;
Ölendir menzilde, yolda bırakan değil.

On üç, on beş belki yirmi beşimde;
Damarımda deli akan vatandır, kan değil.
Hem dünü hem bugünü bir kızıl elma peşinde
İstiklal derdimiz, şöhret şan değil.

Şahlanacak bu devlet ya ölecek bu can.
Korkutan gurbettir, tabut değil.
Düşünce hilal yoluna bir damla kan
Şu kokan cennettir, barut değil.

Malazgirt'te eli kınında
Çanakkale'de iman, mavzer namlusunda
Gerek ter gerek kan vatan mevzusunda
Bu aşk imandandır, yüreksiz işi değil.

Dik dur Mehmed'im, son kaledir bu
Haritadan bildiğin Çanakkale değil
Gözünü yumduğun belki son gecedir bu
Bilesin bu ölüm, o ölüm değil.